

A húsvéti ünnepkör liturgikus rendje:

2017. április 13.	Nagycsütörtök 18.00 Esti szentmise az utolsó vacsora emlékére
április 14.	Nagypéntek (szigorú böjt) - Mise nincs 15.00 Keresztút 18.00 Az Úr szenvedésének ünneplése - Igeliturgia - Kereszthódolat - Áldozási szertartás
április 15.	Nagyszombat 15.00 Szentsír látogatás 20.00 Húsvéti vigília szertartása (húsvétéjjeli mise)
április 16.	Húsvétvasárnap 8.30 Ünnepi szentmise
április 17.	Húsvéthétfő 8.30 Szentmise
április 23.	Isteni irgalmasság vasárnapja 8.30 Szentmise
április 29.	Gyalogos zarándoklat Márianosztrára
május 21.	Húsvét 6. vasárnapja - Elsőáldozás 8.30 Szentmise
május 28.	Urunk mennybemenetele - Templomunk búcsúja 8.30 Ünnepi szentmise - körmenet
június 4.	Pünkösd (befejeződik a húsvéti idő) 8.30 Ünnepi szentmise

A hétköznapi szentmisék, ill. szentségimádás előtt és után szentgyónásra van lehetőség.

A vasárnapi szentmise után nincs gyónási lehetőség.

LETKÉSI HARANGSZÓ

A Letkési Egyházközség időszakosan megjelenő hírlevele

Római Katolikus Plébánia 2632 Letkés, Petőfi u. 4.

Tel: +36 27 376139

Email: letkesiegyhaz@gmail.com

Honlap: www.letkesiegyhaz.eoldal.hu

Lelkipásztor: Izrael Pál atya

Mobil: +36 30 4910611

Letkési Harangszó

A Letkési Egyházközség hírlevele

V. évfolyam, Húsvéti szám

2017. április

Húsvét - Urunk Feltámadása

„Meg van írva, hogy a Messiásnak szenvednie kell, és harmadnap fel kell támadnia a halálból. Nevében megtérést és bűnbocsánatot kell hirdetni minden népnek...” (Lk 24, 46-47)

Jézus Krisztus Feltámadása a keresztény hit központja és alapja.

„Ha nincs feltámadás, akkor Krisztus sem támadt fel... Hacsak ebben az életben reménykedünk Krisztusban, minden embernél szájalomra méltóbbak vagyunk. De Krisztus feltámadt a halálból...” (1Kor 15, 13. 19-20).

Minden üdvörténeti esemény erre mutat, és az ember üdvössége ezen fordul. Megvilágosítja a múltat és biztosítja a jövőt. Kinyilvánul benne a Végső idő és az ember célja. A Feltámadás a biztosíték, hogy a világ is meg fog újulni. Biztosítva van a győzelem a gonoszság fölött, s az ítélet ennek a győzelemnek a végrehajtása lesz. Jézus beöltözött dicsőségébe és hatalmába, Ő az Úr, akinek az ítélet is illetékességi körébe tartozik, tehát mint Bíró fog eljönni.

Uralma azonban nemcsak a végső időkre mutat, hanem már most megvalósul. Ennek bizonyítéka a Szentlélek kiáradása, az Egyház megalapítása, az evangélium hirdetése, Krisztus követése. Vele új teremtés kezdődött. Megdicsőült alakja az égi embert tükrözi, s ebben előképe mindenki üdvösségének.

Ebbe a természetfölötti létmódba vonja bele a hívő embert, aki a keresztségben Őt ölti magára. (vö. Kat.Lex.)

„Örvendjetez angyalok! Jézusunk feltámadott...” (SzVU 85)

Őskeresztény köszöntéssel kívánok mindannyitoknak áldott ünnepet:

”Krisztus Feltámadt!” válasz: ”Valóban Feltámadt!”

Pali atya

Az ifjúsági közösség szerepe az egyházközségben

„Szükségünk van reverenda és fátyol nélküli szentekre. Szükségünk van farmeros és tornacipős szentekre. Szükségünk van szentekre, akik moziba mennek, zenét hallgatnak, és barátaikkal sétálnak. Szükségünk van szentekre, akik Istent teszik első helyre, de az egyetemen is kitűnnek. Szükségünk van korszerű szentekre, XXI. századi szentekre, akik erre a korszakra alkotják meg a lelkiségüket.” - hangzott el Ferenc pápától.

Szavai valami egészen új erővel hatnak, újszerű látásmódot adnak. De miért tűnik számunkra újszerűnek? A mai világban a fiatalok nagy részének nem magától értetődő a Jézus Krisztusba vetett hit és az Egyházhoz való tartozás. Elszakadtak a generációk egymástól, talán sok családban csak a nagyszülők adnak példát erre, és ahol esetleg ezt a szülők is megadják, ott nem elég erősek a világgal szemben. Pedig a fiatalokra nagy szükség van az Egyházban. Úgy, ahogy a nemzet alapsejtjei a családok - és jövője a születendő gyermekektől akár gazdaságilag, akár szellemi értékek megőrzésében függ - úgy alapsejtjei ők is a mi közösségeinknek. Nagy lehetőséget láthatunk meg abban, ha egy fiatal felnőtt valódi hívőként ötleteivel, korszerű látásmódjával, sajátos és aktuális problémáival katolikus közösségünket gazdagítja, vagy éppen arra támaszkodhat. Ugyanis - bár sokszor nem valljuk be - mindkét generációnak szüksége van egymásra: a fiatal alázatot, hűséget, az Isten iránti tisztelet és szeretet legmélyebb és kikristályosodott formáit lesheti el az idősebbektől, ők pedig segítséget kaphatnak az általuk felépített lelki vagy akár konkrét fizikai eredmények (templom, közösségi ház, plébánia stb.) megőrzésére. Így nem vesznek el szellemi és anyagi kincseink. Azonban nem állhatunk meg ezeknél az igényeknél. Szükség volna ilyen fiatalokra, de akármi okból is - talán nem is fontos, hogy miért - nincsenek.

Feladatunknak kell éreznünk az ő megszólításukat, vagy legalábbis, ha talán közelednek, akkor jó volna nyitottnak lenni a befogadásukra. Bizony nagyon sok szerető figyelmet igényel az, hogy megtalálhassuk a legjobb alkalmakat a kapcsolatra velük, akár egy jó szót, ha találkozunk a boltban (éreztetve, hogy igen, én szívesen láttalak a szentmisén, örülök, hogy ott voltál velünk), akár egy közös munkát, érezve, hogy felelősséggel tartoznak és fontosak.

Elveszünk a szürke hétköznapiakban, ha nem tudatosítjuk magunkban, hogy fontos számunkra az ifjúság és az utánpótlás.

Ezeket figyelembe véve a Váci Egyházmegye segíti a fiatalok közösségét minden plébánián

kialakítani, így Letkésen is. Ez egy lassú és nehéz folyamat, de hosszútávon a felsorolt értékek miatt és Krisztus szeretetéért mindenképpen megéri. Ezért létrehozták a Mente ifjúsági közösséget, ami alkalmat ad arra, hogy rendszeresen találkozzanak a 12-30 év közöttiek. Ez arra szolgál, hogy erősítsék hitüket, mert egy-egy plébánián általában csak kevesen gyűlnek össze. Az ilyen alkalmakon hitüket gyakorló ugyanazon korosztállyal feltöltődve, nagyobb lendülettel tudnak saját egyházközségeik életében részt venni. Nem utolsó szempont, hogy sikerülhet társaik előtt Krisztusról tanúságot tenniük és bevonzaniuk őket maguk közé, majd a teljes közösségbe.

A plébániákon az Ifi-csoportok minden héten találkoznak, és közösségi játékokkal, érdekes témák-, kérdések kifejtésével töltik az időt. Azt is megcélozza ez a törekvés, hogy a gyermekek, kamaszok ne kerüljenek rossz társaságba keveredjenek, ne kallódjának el. Ugyanis ilyenkor a szülő elsődleges tekintélye háttérbe szorul, és a gyerekek 11-12 éves kortól saját korosztályukat tekintik mérvadónak és követendőnek, sok mindent megkérdőjeleznek szüleikkel szemben.

Végezetül Szent II. János Pál pápa szavait idézném, amelyek a XVIII. Ifjúsági Világnapon mondott beszédéből származnak:

„Ma sokkal inkább szükség van arra, mint korábban, hogy „hajnalpír” legyetek; hajnali fény és az evangélium új tavaszának hirdetői, melynek fakadó rügyeit már látni lehet. Az emberiségnek igen nagy szüksége van szabad és bátor fiatalok tanúságtételére, akik mernek az árral szemben haladni, s erővel és lelkesedéssel hirdetni Istenbe, az Úrba és Üdvözítőbe vetett hitüket.”